

takto:

- I. **Návrh**, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci [REDACTED], narozenému dne [REDACTED], bytem [REDACTED], částku za 1 kus akcie ve výši 4 026,82 Kč s úrokem z prodlení ve výši dle nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb. za dobu od 25. 10. 2018 do zaplacení, **se zamítá**.
- II. Žalobce **je povinen** uhradit žalovanému náklady tohoto řízení ve výši 14 157 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Tomáše Kučírka, advokáta, se sídlem Petrská 29, Praha 1.
- III. Žalobce **je dále povinen** uhradit vedlejšímu účastníkovi náklady tohoto řízení ve výši 7 800 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Lucie Tomolové, advokátky, se sídlem K Lesíku 660, Jílové u Prahy.
- IV. Žalobce **je povinen** uhradit České republice na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích náklady na znalečné do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku ve výši jak bude uvedeno v samostatném usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 3. srpna 2020 k níže podepsanému soudu žalobu (dalším žalobcem byl původně v této věci i současný zástupce žalobce [REDACTED], když k jeho zpětvzetí žaloby bylo ohledně něho řízení zastaveno), kterou se na žalovaném domáhal jakožto na hlavním akcionáři vedlejšího účastníka dorovnání za 1 ks akcie, neboť navrhované protiplnění žalobcem není přiměřené hodnotě této akcie. Uvedl, že dne 12. 9. 2018 proběhla valná hromada vedlejšího účastníka Larson-Juhl, s.r.o., dříve pod obchodní firmou LIRA, obrazové rámy a lišty, a.s. (dále jen LIRA), která rozhodla usnesením jednak o tom, že žalovaný je hlavním akcionářem LIRY dle ust. § 375 ZOK a dále o přechodu vlastnického práva ke všem akciím vydaným LIROU a vlastněnými jinými akcionáři než žalovaným, na něho. Dále valná hromada určila, že žalovaný jakožto hlavní akcionář poskytne ostatním akcionářům LIRY protiplnění za jejich akcie ve výši 1 728 Kč za 1 akcii. Dále žalobce uvedl, že výzvu k úhradě dorovnání zaslal písemností ze dne 22. 11. 2018 doručovanou téhož dne. Výše protiplnění byla stanovena znaleckým posudkem VDG APPRAISAL s.r.o. Kmenová akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč byla oceněna na částku 1 728 Kč. Znalecký ústav v posudku zvolil dva způsoby ocenění, a to metodou DCF a likvidační hodnoty. Z těchto metod neurčil hledanou bázi (základ hodnota akcie) jako tržní hodnotu (obvyklou cenu), ale metodu likvidační, i když společnost bude dále fungovat. Toto je dle žalobce od samého počátku zpracování chybný postup. Navíc, pokud použil likvidační metodu, neměl přihlídnout k nákladům likvidace. S ohledem na daný účel ocenění je jediným správným přístupem stanovení „spravedlivé hodnoty“ (ekvitable value). Znalecký ústav také použil při výpočtu diskont za malou tržní kapitalizaci (přirážka k diskontní míře za malý podnik) a za nižší likviditu (srážka za minoritu). První z těchto srážek neměla být použita při stanovení férové hodnoty akcie pro malé akcionáře. Druhá z nich nebyla sice přímo použita, nicméně první z nich ji, pokud je použita, v sobě implikuje. Pokud se jedná o ohodnocení nemovitostí strojů, automobilů, zásob a ochranné známky, tak došlo k podhodnocení. Navíc v tomto směru je znalecký posudek netransparentní, když podklady pro vypracování ohodnocení nejsou z posudku

přímo seznatelné. Pokud se jedná o ohodnocení nemovitostí, tak zejména byl podhodnocen rekreační areál v Horní Plané. Byl oceněn na 3 500 000 Kč, když se jej podařilo později podat za cca 5 800 000 Kč. Cena zásob je nízká, když tyto byly ohodnoceny na 50 % jejich hodnoty, přestože přešly auditorských schválením. Velice nízká byla taktéž oceněna ochranná známka LIRY, když se jedná o starou dobrou „značku“ a její výrobky se pohybují na zahraničních trzích.

2. Žalovaný se k věci vyjádřil tak, že znalci při oceňování zvolili správný postup, neboť podle likvidační metody byla LIRA oceněna vyšší částkou. Znalecký posudek je zcela transparentní. Žalobce směřuje diskonty za malou tržní kapitalizaci a nižší likviditu. I kdyby znalecký ústav diskont za malou tržní kapitalizaci nepoužil, tak tato skutečnost by neměla vliv na ocenění, neboť toto bylo provedeno likvidační metodou. Použitá metoda znaleckým ústavem je správná, když LIRA dosahovala poměrně nízkých hospodářských výsledků.
3. Vedlejší účastník se vyjádřil tak, že souhlasí s žalovaným, když pokud se týká ztráty LIRY ve výši 18 000 000 Kč za rok 2018, tak toto bylo zapříčiněno špatným projektem vlastníka. V následujících letech se však hospodářství LIRY stabilizovalo.
4. Znalecký posudek, který byl vypracován pro vytěsnění minoritních akcionářů společnosti VGD APPRAISAL, s.r.o. obsahuje ve své příloze doložku ve smyslu ust. § 127a o.s.ř. Soud proto se tímto jako znaleckým posudkem zabýval. V této souvislosti při nařízení jednání vyslechl i čtyři zpracovatele tohoto posudku, když každý z nich měl na starosti jinou část ocenění LIRY.
5. Z obsahu tohoto posudku vyplývá, že tento je poměrně rozsáhlý, obsahuje podklady, ze kterých znalci vycházeli, je kompaktní a soud v něm neshledává žádný vnitřní rozpor.
6. Nicméně soud se zabýval námitkami žalobce.
7. Ohledně zvolené likvidační metody ocenění ve svém základu znalci argumentovali s tím, že LIRA v rozhodné době pro oceňování nebyla příliš hospodářsky výkonná a že tedy metoda ocenění pouze podle DCF (metoda diskontovaných peněžních toků) by byla pro minoritní akcionáře nevýhodná. Oni oceňovali oběma metodami, nicméně ocenění likvidační metodou dosahoval podnik hodnoty 49 582 000 Kč. Protože hodnota LIRY podle likvidační metody byla ve výši 151 946 000 Kč, vycházeli z této hodnoty. V tomto směru odkázali na knihu „Metody oceňování podniku“ od profesora Maříka, který se tímto zabýval. K aplikaci diskontu za malou tržní kapitalizaci uvádí, že tento používají z toho důvodu, že LIRA ve srovnání s jinými podniky, zejména ve světě, je opravdu malým podnikem. Za velké podniky je možno považovat firmy s kapitálem cca 14 miliard dolarů. Diskont takto bylo možno použít až ve výši 5,59 %, když oni jej snížili a 3,67 %. Protože diskont za malou tržní kapitalizaci zohledňuje prodejnost malého podniku a diskont za nižší likviditu srážku za malé vlastnictví akcií jednoho podniku, tak nelze tyto dva diskonty směřovat. V tomto směru znalci odkazovali i na shora citovanou publikaci. K údajné netransparentnosti posudku z hlediska nezveřejnění podkladů uvedli, že jako znalci nechtěli nikoho poškodit, nicméně těchto je velké množství, jsou dohledatelné a nebylo možné je všechny do písemné podoby promítnout.

8. K jednotlivým oceňovaným skupinám majetku uvedli, že použili u každé položky srovnání i s jinými prodávanými nemovitostmi dle inzerce, když tomu tak bylo i u rekreačního střediska v Horní Plané. Toto ocenili na částku 3 500 000 Kč a ne výše z toho důvodu, že nemovitost byla dlouhou dobu v prodeji za částku 6 100 000 Kč, když se jí nepodařilo prodat. Ví o tom, že později byla prodána za 5 800 000 Kč. Ke strojům a zásobám uvedli, že není možno vycházet z účetních hodnot, neboť například stroje již jejich zabudováním se stávají jedinečnými a těžko použitelnými pro jiného podnikatele. To se musí projevit i v nižším ocenění. To podobné platí o zásobách, které leží na skladě a jejich prodej je dlouhodobý a vždy za nižší cenu. Ohledně ocenění ochranné známky je třeba vycházet z výkonnosti podniku a z jejího používání při prodeji výrobků. Vzhledem k tomu, že výrobky žalobce jsou prodávány v rámci koncernu pod jinou značkou, je třeba k těmto skutečnostem při výši tohoto ocenění přihlídnout.
9. I po výsledku znaleců soud dospěl ke stejnému závěru, jako po přečtení písemné verze posudku. Z tohoto důvodu se soudu jeví nadbytečné provádět v tomto řízení revizní znalecký posudek, jak navrhuje žalobce.
10. Ze zápisu z valné hromady LIRY ze dne 12. 9. 2018 soud zjišťuje stejné skutečnosti, jak jsou uvedeny v žalobě. Dále z ní vyplývá, že žalovaný jako hlavní akcionář k rozhodnému dni vlastnil 83 409 akcií na majitele v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, což představovalo celkem 83 409 hlasů, když celkový počet akcií činí 87 945 Kč. Žalovaný je tedy akcionářem, jehož souhrnná jmenovitá hodnota činí více nežli 90 % základního kapitálu. Výše uvedené soud zjišťuje i z úplného výpisu LIRY z obchodního rejstříku.
11. Z naposledy citovaného důkazu ještě vyplývá, že ke zveřejnění usnesení valné hromady LIRY ze dne 12. 9. 2018 v obchodním rejstříku došlo dne 17. 9. 2018.
12. Z výzvy žalobce žalovanému k úhradě dorovnání ze dne 22. 11. 2018 soud z doručení k ní a z vyjádření žalovaného zjišťuje, že tato byla tomuto doručena nejpozději dne 25. 11. 2018.
13. Z výpisu z majetkového účtu žalobce ze dne 31. 12. 2017, vedeného na žalobce soud zjišťuje, že tento se stal dne 28. 8. 2017 vlastníkem jedné akcie LIRY.
14. Z výše uvedených skutečností soud činí nejprve skutkový závěr v tom směru, že žalobce byl ke dni konání inkriminované valné hromady akcionářem vedlejšího účastníka.
15. Dále soud zjišťuje, že žalobce zaslal žalovanému výzvu k dorovnání krátce po dvou měsících po zveřejnění zápisu valné hromady LIRY ze dne 12. 9. 2018 do obchodního rejstříku.
16. Dále soud po skutkové stránce uzavírá, že znaleckým ústavem byly vyčerpávajícím způsobem zodpovězeny výtky, které žalobce vůči jeho závěrům učinil.
17. Podle § 375 ZOK akcionář je oprávněn požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu a předložilo jí k rozhodnutí návrh na přechod všech ostatních účastnických cenných papírů na tohoto akcionáře, jestliže vlastní ve společnosti akcie ad a) jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, na něž

byly vydány akcie s hlasovacími právy, a ad b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích právech ve společnosti (dále jen „hlavní akcionář“). Dle § 376 ZOK odst. 1 vlastníci účastnických cenných papírů mají právo na přiměřené protiplnění v penězích, jehož výši určí valná hromada. Hlavní akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem nebo jej odůvodní podle § 391 odst. 1. Posudek nesmí být ke dni doručení žádosti podle § 375 starší než 3 měsíce, dle odst. 2 společně se žádostí podle § 375 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění výše protiplnění nebo znalecký posudek a rozhodnutí České národní banky podle § 391, vyžaduje-li se. Podle § 377 odst. 1 ZOK představenstvo svolá valnou hromadu do 30 dnů ode dne doručení žádosti podle § 375 společnosti, podle odst. 2 pozvánka na valnou hromadu obsahuje rozhodné informace o určení výše protiplnění nebo závěry znaleckého posudku, je-li vyžadován, výzvu zástavním věřitelů, aby společnosti sdělili existenci zástavního práva k účastnickým cenným papírům vydaným společností, a vyjádření představenstva k tomu, zda považuje navrženou výši protiplnění za přiměřenou. Dle § 378 odst. 1 ZOK výplatu protiplnění provádí pověřená osoba. Pověřenou osobou může být pouze a) banka, b) obchodník s cennými papíry, nebo c) zahraniční osoba, podnikající na území České republiky, jejíž předmět podnikání odpovídá činnosti některé z osob uvedených v písmenech a) a b), dle odst. 2 hlavní akcionář předá pověřené osobě peněžní prostředky ve výši potřebné k výplatě protiplnění a společnosti tuto skutečnost doloží, dle odst. 3 pověřená osoba vrátí zbylé peněžní prostředky spolu s úrokem hlavnímu akcionáři bez zbytečného odkladu poté, co uplynula lhůta pro výplatu protiplnění, dle odst. 4 převedené peněžní prostředky nejsou součástí majetkové podstaty pověřené osoby, pokud dojde k jejímu úpadku podle jiného právního předpisu nebo nastane obdobná situace podle právního řádu jiného členského státu než České republiky. Podle § 379 odst. 1 ZOK společnost zpřístupní ve svém sídle k nahlédnutí každému vlastníku účastnického cenného papíru údaj o osobě hlavního akcionáře a znalecký posudek podle § 376 odst. 1, podle odst. 2 společnost, jejíž účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, zpřístupní způsobem podle odstavce 1 údaj o osobě hlavního akcionáře, rozhodnutí České národní banky podle § 391 a zdůvodnění výše protiplnění hlavním akcionářem; informace o postupu podle § 375 uveřejní na svých internetových stránkách, podle odst. 3 společnost bez zbytečného odkladu vydá na žádost vlastníka účastnických cenných papírů zdarma kopie listin uvedených v odstavci 1 nebo 2. Na toto právo společnost upozorní akcionáře v pozvánce na valnou hromadu. Dle § 380 ZOK vlastníci zastavených účastnických cenných papírů sdělí společnosti bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli o svolání valné hromady, skutečnost zastavení a osobu zástavního věřitele; upozornění na tuto povinnost se uvede v pozvánce na valnou hromadu. Podle § 381 ZOK návrh usnesení valné hromady nesmí v určení výše protiplnění obsahovat částku nižší, než kolik určuje znalecký posudek nebo zdůvodnění výše protiplnění, není-li podle tohoto zákona znalecký posudek vyžadován. Dle § 382 odst. 1 ZOK k přijetí rozhodnutí valné hromady je potřebný souhlas alespoň 90 % hlasů všech vlastníků akcií, přičemž vlastníci prioritních akcií a hlavní akcionář mají vždy právo hlasovat. O rozhodnutí valné hromady se pořizuje veřejná listina, jejíž přílohou je znalecký posudek o výši protiplnění v penězích nebo zdůvodnění výše protiplnění, dle odst. 2 usnesení valné hromady obsahuje také určení hlavního akcionáře, výši protiplnění určenou podle § 376 odst. 1 a lhůtu pro jeho poskytnutí. Dle § 383 ZOK důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře není skutečnost, že protiplnění není přiměřené. Podle § 384 odst. 1 ZOK představenstvo podá bez zbytečného odkladu po přijetí usnesení valné hromady návrh na jeho zápis do obchodního rejstříku. Současně usnesení valné

hromady a závěry znaleckého posudku, je-li vyžadován, uveřejní způsobem určeným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady společnosti a uloží veřejnou listinu v sídle společnosti k nahlédnutí; upozornění na toto uložení se v uveřejněném oznámení rovněž uvede, podle odst. 2, nevyžaduje-li se znalecký posudek, uveřejní společnost způsobem podle odstavce 1 zdůvodnění výše protiplnění a souhlas České národní banky podle § 391, je-li požadován. Dle § 385 odst. 1 ZOK uplynutím 1 měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle § 384 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům společnosti na hlavního akcionáře, dle odst. 2, byly-li zástavou účastnické cenné papíry, ke kterým přešlo vlastnické právo, zástavní právo okamžikem přechodu vlastnického práva zaniká. Na zástavního věřitele, který drží zastavený účastnický cenný papír, se přiměřeně použijí § 386 a 387. Podle § 386 ZOK společnost dá příkaz k zápisu změny vlastníků zaknihovaných účastnických cenných papírů na majetkových účtech osobě oprávněné vést příslušnou evidenci cenných papírů podle jiného právního předpisu bez zbytečného odkladu po přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře s tím, že podkladem pro zápis změny je rozhodnutí valné hromady podle § 375 a 382 a doklad o jeho zveřejnění. Dle § 387 odst. 1 ZOK dosavadní vlastníci účastnických cenných papírů je předloží společnosti do 30 dnů po přechodu vlastnického práva; v době prodlení nemohou požadovat protiplnění, dle odst. 2, nepředloží-li dosavadní vlastníci účastnických cenných papírů cenné papíry uvedené v odstavci 1 do 1 měsíce, případně v dostatečné lhůtě určené společností, která nesmí být kratší než 14 dnů, postupuje společnost podle § 346 odst. 1 věty první, dle odst. 3 vrácené účastnické cenné papíry předá společnost hlavnímu akcionáři bez zbytečného odkladu, dle odst. 4 za účastnické cenné papíry prohlášené za neplatné vydá společnost bez zbytečného odkladu hlavnímu akcionáři nové účastnické cenné papíry stejné formy, druhu a jmenovité hodnoty. Podle § 388 odst. 1 ZOK dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění a úroků obvyklých v době přechodu vlastnického práva účastnických cenných papírů zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci zaknihovaných cenných papírů a vlastníkům ostatních účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 387, a to ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům akcionářů společnosti na hlavního akcionáře, podle odst. 2 právo na úrok podle odstavce 1 nevzniká po dobu, po jakou je oprávněná osoba v prodlení s předáním účastnických cenných papírů společnosti. Dle § 389 odst. 1 ZOK pověřená osoba poskytne oprávněným osobám protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle § 388 odst. 1, dle odst. 2 pověřená osoba poskytne protiplnění tomu, kdo byl vlastníkem účastnických cenných papírů společnosti k okamžiku přechodu vlastnického práva, ledaže je prokázán vznik zástavního práva k těmto cenným papírům, pak poskytne protiplnění zástavnímu věřiteli; to neplatí, prokáže-li vlastník, že zástavní právo ještě před přechodem vlastnického práva zaniklo. Podle § 390 odst. 1 ZOK vlastníci účastnických cenných papírů se mohou od splatnosti protiplnění domáhat po hlavním akcionářům práva na dorovnání, není-li poskytnuté protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře; toto právo zaniká, není-li žádným vlastníkem účastnických cenných papírů uplatněno u hlavního akcionáře do 3 měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 384 v obchodním rejstříku, podle odst. 2 hlavní akcionář oznámí bez zbytečného odkladu den uplatnění práva podle odstavce 1 způsobem stanoveným pro svolání valné hromady. Promlčecí době běží ode dne, kdy hlavní akcionář splní oznamovací povinnost, podle odst. 3 soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických

cenných papírů. Vlastníci účastnických cenných papírů, kteří se dovolali práva na dorovnání, mají právo na náhradu v řízení účelně vynaložených výdajů; není-li povinen tuto náhradu poskytnout hlavní akcionář, poskytne se z prostředků uložených v úschově podle odstavce 4, podle odst. 4 hlavní akcionář ve lhůtě určené soudem splní dorovnání vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů do soudní úschovy a soud společně s rozhodnutím podle odstavce 2 věty první vyvěsí na své úřední desce také výzvu vlastníkům účastnických cenných papírů, aby se u něj o dorovnání přihlásili. Společnost současně toto rozhodnutí a výzvu na přihlášení se o dorovnání veřejně způsobem stanoveným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady. Účelně vynaložené náklady spojené s plněním do soudní úschovy se hradí z prostředků složených v úschově, podle odst. 5 ustanovení občanského soudního řádu o případnutí předmětu úschovy státu se nepoužije. Uplynula-li lhůta tří roků od právní moci usnesení o přijetí do úschovy, rozhodne soud, že předmět úschovy se vrací hlavnímu akcionáři, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do 1 roku ode dne vyhlášení tohoto usnesení. Toto usnesení soud vyvěsí na úřední desce soudu, podle odst. 6, dohodne-li se hlavní akcionář na dorovnání s vlastníkem účastnického cenného papíru mimo soudní řízení, je tato dohoda pro hlavního akcionáře závazná co do základu uznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů a hlavní akcionář její uzavření oznámí ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů způsobem stanoveným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady. Hlavní akcionář bez zbytečného odkladu po uzavření dohody podle věty první splní dorovnání vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů do soudní úschovy; odstavce 4 a 5 se použijí obdobně, podle odst. 7 pro vlastníky účastnických cenných papírů, kteří nebyly účastníky řízení podle odstavců 2 a 3, běží promlčecí lhůta pro uplatnění práva na dorovnání z prostředků podle odstavce 4 ode dne uveřejnění soudního rozhodnutí podle odstavce 4. Pro vlastníky účastnických cenných papírů, kteří nejsou stranami dohody podle odstavce 6, běží promlčecí lhůta pro uplatnění práva na dorovnání z prostředků podle odstavce 6 ode dne uveřejnění oznámení podle odstavce 4. Podle § 629 odst. 1 OZ promlčecí lhůta trvá 3 roky.

18. Soud se nejprve zabýval tím, zda nárok žalobce na dorovnání není prekludován. Usnesení valné hromady LIRY ze dne 12. 9. 2018 bylo zveřejněno v obchodním rejstříku ve smyslu ust. § 384 odst. 1 ZOK dnem 17. 9. 2018. Pokud výzva žalobce k úhradě byla doručována dne 22. 11. 2018 a žalobce toto doručení poštou potvrdil, stalo se tak v tříměsíční lhůtě a nárok tedy prekludován není. Soud se tedy žalobě může věnovat, když nárok není ani promlčen dle ust. § 390 odst. 2 ZOK, nicméně tento institut žalovaná strana nenamítala.
19. Základ pro zjištění a skutkový závěr soudu k dané problematice se vždy nachází ve znaleckém posouzení. Je totiž odbornou záležitostí posouzení hodnoty podniku a u akciové společnosti v té souvislosti stanovení hodnoty akcie.
20. V tomto směru soud vychází z ustálené judikatury, a to například z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR zn. 29 Cdo 2214/2010, kde je v právní větě uvedeno: „*Určení hodnoty podniku společnosti, jež je obvykle základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii společnosti v řízení podle § 183k obchodního zákoníku, je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti. Znalec je povinen volbou jedné (či více) z metod ocenění řádně odůvodnit, a toto odůvodnění podléhá posouzení soudu co do jeho úplnosti a vnitřní logiky.*“

21. Z výše uvedeného vyplývá, že je to znalec, který zvolí metodu pro ocenění podniku, když se jedná vyloženo o otázku odbornou, tedy skutkovou, která podléhá hodnocení soudu jako ostatních důkazů. Soud se tedy v podstatě omezí na to, zda znalec určitě a srozumitelně odpověděl na otázky, které soud potřebuje znát, zda znalecké závěry mají oporu v podkladových materiálech a netrpí rozpory (viz např. rozsudek NS 29 Cdo 3606/2010).
22. Pokud tedy znalecký ústav zjistil, že ocenění likvidační metodou, u podniku, který příliš neprosperuje, je třikrát vyšší než metodou DCF, pak tuto metodu pro zjištění hodnoty podniku správně zvolil. Tento postup má i oporu v odborných publikacích oběma stranami sporu uznávaného autora profesora Maříka pod názvem „Metody oceňování podniku“, kde na straně 426 je uvedeno, že: „Platí důležitá zásada, že pokud je výnosové ocenění nižší, nežli likvidační hodnota, je třeba podnik ocenit na úrovni likvidační hodnoty.“
23. K námitce žalobce, že při oceňování touto metodou při vytěsnění minoritních akcionářů je znevýhodňuje to, když se počítá i s náklady likvidace, tak soud tento názor nesdílí. Je zřejmé, pokud je zvolena konkrétní metoda ocenění, tak musí být alespoň v podstatných rysech aplikována. K těm rozhodně patří i náklady likvidace, neboť bez nich nelze výnos z likvidace provést. V tomto směru soud opět poukazuje na shora citovanou publikaci, kde na čl. 323 je uvedeno: „Při kalkulaci nákladů na likvidaci je třeba vzít v úvahu i položky, které vznikají až v důsledku likvidace. Patří sem především závazky plynoucí ze sociálních nároků zaměstnanců podniku (odstupné při propuštění apod.) a náklady spojené s vlastním odprodejem, případně i fyzickou likvidací majetku. Rovněž je třeba pamatovat na již zmíněný faktor času a kalkulovat současnou hodnotu peněžních toků spojených s likvidací.“
24. V tomto směru není nevýznamný ani závěr slyšených znalců, když tito uvedli, že zvolenou likvidační metodou dostal každý z minoritních akcionářů v podstatě vyšší hodnotu akcie, nežli žalovaný jakožto hlavní akcionář, kterému nevyplacením akcií, tedy tím, že bude podnik dále provozovat, zůstala hodnota akcií podle ocenění DCF.
25. Vzhledem k výše uvedenému se soudu nejeví podstatným, aby se více zabýval neaplikací diskontu za malou tržní kapitalizaci znaleckým ústavem při variantním oceňování dle metody DCF. Je tomu tak i z toho důvodu, že znalci uvedli, že pokud by s tímto diskontem nepočítali, tak hodnota LIRY by činila dle metody DCF částku cca 71 000 000 Kč, neboť toto je stále mnohem nižší částka, nežli hodnota společnosti spočtená likvidační metodou.
26. Nicméně v tomto směru soud uvádí, že z žalobcem předložených rozhodnutí Vrchních soudů v Praze a Olomouci, a to č.j. 14 Cm 260/2019-507 ze dne 28. května 2020 a č.j. 8 Cmo 127/2019-1601 ze dne 11. 9. 2019 vyplývá, že judikatura se kloní k tomu, aby při hodnocení podniků pro dorovnání přiměřeného plnění minoritních akcionářů s touto nebylo počítáno.
27. Pakliže tedy nelze shledat mimořádné okolnosti pro použití tohoto diskontu, tedy například, že LIRA by vůbec neprosperovala, pak neměl být použit.
28. K výše uvedenému je nutno ještě dodat, že soud souhlasí s žalovaným v tom, že je třeba rozlišovat diskont za malou tržní kapitalizaci a nižší likviditu, když z nálezu Ústavního soudu zn. III. ÚS 645/2015, konkrétně z 34. odstavce odůvodnění nepřimo vyplývá, že

obě dvě přírážky je nutno od sebe odlišovat. Ústavní soud zde hovoří o obou, tedy o přírážce za malou společnost a o přírážce za nižší likviditu vlastnických podílů.

29. Soud souhlasí s žalobcem, že při ocenění podniku likvidační metodou má význam i hodnota jednotlivých jeho částí. V tomto směru žalobce vznesl jak do oceňování nemovitostí, movitostí i know how řadu námitek. Soud zejména z výpovědi znalců před soudem, kteří svůj posudek znaleckého ústavu stvrzovali, dospěl k závěru, že tyto před hodnocením jednotlivých segmentů postupovali řádně, tedy podle písemných podkladů i zodpovězených dotazů zaměstnanci LIRY.
30. Za podstatnou, soud považuje námitku týkající se ocenění rekreačního objektu v Horní Plané, kde po vytěsnění minoritních akcionářů byl tento areál prodán za řádově vyšší cenu, nežli byl ohodnocen.
31. Znalci však tuto skutečnost řádně vysvětlili, a to zejména tím, že dlouhodobě byl tento areál v hodnotě 6 100 000 Kč neprodejný, srovnávali jeho možnou cenu s hodnotou jiných podobných areálů a nakonec dospěli k částce 3 500 000 Kč. I když hodnota ocenění a prodejní cena ve výši cca 5 800 000 Kč je dosti rozdílná, pak pokud znalci na základě svých znalostí a reálné situace na trhu takto postupovali, nemůže mít soud říci, že to ocenění je špatné.
32. Pokud se jedná o zhodnocení zásob, tak podle názoru soudu si znalci obhájili jejich sníženou hodnotu oproti účetnímu stavu. Je logické, že zboží, které je v zásobách, je vyčleněno z obchodování a proto hůře prodejné, nežli atraktivní zboží na trhu.
33. K namítanému nízkému hodnocení ochranné známky LIRA vedlejšího účastníka soud dospívá k závěru, že opět znalci si své ohodnocení odůvodnili. Je logické, že pokud prosperující podnik má vyšší hodnotu, tak má i vyšší hodnotu jeho ochranná známka. Pokud zboží vedlejšího účastníka se obchoduje zejména na cizích trzích a ne pod ochrannou známkou LIRY, tak tato skutečnost se musí projevit ve snížení její hodnoty.
34. Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že stanovení hodnoty akcie i pro vytěsněné akcionáře LIRY je dle znaleckého ústavu správné a žaloba je tedy nedůvodná.
35. Z těchto důvodů soud žalobu prvním výrokem zamítl, když této nebylo možno vyhovět ve smyslu ust. § 390 odst. 1 a 2 ZOK.
36. Druhým výrokem soud přiznal úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když se jedná vesměs o výdaje na advokáta. Ty se skládají z 9 úkonů právní služby po 1 000 Kč a 9 režijních paušálů po 300 Kč, to vše zvýšené o 21 % DPH, jíž je advokát žalovaného plátcem.
37. Třetím výrokem soud přiznal úspěšnému účastníkovi náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci opět dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Výlohy na advokátku se skládají z 6 úkonů právní pomoci po 1 000 Kč a 6 režijních paušálů po 300 Kč.

38. Posledním výrokem soud přiznal dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. státu náhradu nákladů za znalečné proti neúspěšnému žalobci. Protože tyto nebyly znaleckým ústavem ke dni rozhodování ještě vyčísleny, bude o nich rozhodnuto samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

České Budějovice 5. května 2021

JUDr. Jiří Neraď v. r.
samosoudce